

[Statsministeren]

give den typiske danske familie en fremgang i købekraft på 4-5 pct. næste år.

Den stigende ledighed kan siden sommeren 1992 helt og fuldt føres tilbage til international stagnation, valutakurssvingninger og den alt for høje rente. På alle disse afgørende punkter er en vending så småt på vej.

Trods det forhåbentlig meget midlertidige sammenbrud i det europæiske valutasamarbejde er der ro om den danske krone og den danske valuta. Regeringen vil i samarbejde med Nationalbanken arbejde aktivt for at genetablere et mere forpligtende monetært samarbejde i EF.

Omkostningerne stiger mindre i Danmark, end de gør i verden omkring os. Tyskland har nu lagt sig på en linie, der fører mod stadig lavere rente i Europa. I Danmark er obligationsrenten faldet til det laveste niveau i 30 år. Også diskonto og bankrente er igen på vej nedad. Alle disse nye signaler vil bidrage til at få gang i dansk økonomi igen. Vi forventer derfor, at arbejdsløshedskurven vender i 1994.

Men det er en langvarig og omfattende opgave at få bragt beskæftigelsen på ret kurs igen. Opgaven kan se uoverkommelig ud, men den kan løses, hvis vi holder fast i den nye kurs.

Et dynamisk erhvervsliv med indtjening og beskæftigelse er grundlaget for velfærdssamfundets finansiering. Sådan har det altid været. Men det gamle industrisamfund er under forvandling til et informations- og servicesamfund med helt nye produktionsvilkår og internationalisering. Den stærke internationalisering medfører, at virksomhederne spreder deres produktion, teknik og administration over hele verden. Deres aktiviteter placeres dér, hvor det er billigst og mest effektivt.

Men vi skal ikke konkurrere med lønninger og arbejdsforhold hverken i forhold til Asien eller i forhold til Østeuropa. Derfor skal der føres en erhvervspolitik, der styrker os i det, vi er gode til, sørger for infrastruktur, stimulerer forskningen, udviklingen og fornyelsen.

Vi skal leve af det, vi er bedst til. Vi skal sætte på at sælge varer og tjenesteydelser, der stiller krav til viden og indsigt og en veluddannet arbejdsstyrke. Det er nødvendigt, at den offentlige sektor og det private erhvervsliv nu lærer, at de ikke er hinandens modsætninger, men hinandens forudsætninger. I det hele ta-

get skal vi bygge langt mere på samvirke mellem den offentlige og den private sektor.

Vi skal kombinere erhvervsøkonomisk vækst med miljømæssig bæredygtighed. Vi skal tilrettelægge rammerne for eksport af de dele af vores velfærdssamfund, som borgere i andre lande nu gradvis begynder at efterspørge. Det er viden om ældreomsorg, om børnepasning, hospitalsvæsen, uddannelsesvæsen.

Men vi skal også tænke på nye danske beskæftigelsesmuligheder. Servicesektoren skal udvides. Nu skal det være muligt og økonomisk overkommeligt for private lønmodtagerfamilier at købe tjenesteydelser som rengøring og havepasning. Vi har forladt tidligere tiders herskab og tjenestefolk-forhold, og det skal vi ikke vende tilbage til. Private skal derimod igen købe tjenesteydelser hos regulære firmaer, der lønner deres ansatte efter gældende overenskomster.

Hvis den enkelte familie anvender en del af sine øgede forbrugsmuligheder til køb af serviceydelser, vil vi nemlig opnå tre ting: Vi vil kunne sætte flere i arbejde, vi skåner miljøet ved at købe tjenesteydelser i stedet for forbrugsvarer, den enkelte får mere tid til samvær og dermed bedre livskvalitet. Det er der faktisk behov for i dag, hvor den samlede ugentlige fritid for en børnefamilie er en time mindre end for 25 år siden.

Det handler ikke om en ny bevidstløs forbrugerisme, men om en nyvurdering af, hvordan vi kan indrette samfundet i fremtiden. Det er en kæmpeudfordring, men spændende for det danske samfund.

Regeringen har berørt alle disse spørgsmål i den erhvervsreddegørelse, vi fremlagde for et par uger siden. Vi har stillet spørgsmål: Hvad skal Danmark leve af om 5 år, om 10 år? Og hvordan skal vi leve? Hvad skal vi arbejde med og hvor meget?

Regeringen vil igangsætte et kommissionsarbejde om fremtidens arbejdsliv i Danmark – om Danmarks fremtid. Vi skal vurdere de internationale muligheder, samspillet mellem det offentlige og den private sektor, og vi skal klarlægge perspektiverne inden for serviceområdet. Vi skal danne os et billede af arbejdslivet, som det tegner sig på vej ind i det 21. århundrede – det gode arbejdsliv.

Regeringen lægger vægt på, at der skabes en god og tryk sammenhæng mellem arbejdsliv,